

BOEKAANKONDIGINGEN.

Endokrinologie, Zentralblatt f. d. Gebiet der inneren Sekretion und Konstitutionsforschung, Band 1, Aflevering 3.

De 3de aflevering van dit nieuwe tijdschrift, dat in het algemeen slechts zeer korte, oorspronkelijke stukken opneemt en voorts aan referaten is gewijd, bevat enkele stukken, wier kennismaking zeer de moeite waard is. In de eerste plaats vertelt PENDE uit Genua over proeven, die nader aangeven, dat de lever en de schildklier in analoge richting meer of minder werkzaam zijn. De physiologie der thyreoprive dieren had reeds ontaarding der lever en haar geringe functie als vermindering van het glycogeen, toename van het cholesterinegehalte, afneming der phosphatide enz. aan den dag gebracht. De hyperfunctie der schildklier zou ook met een verhoogde werkzaamheid van de lever gepaard gaan. Deze overwerkzaamheid van de lever toont hij aan, door het beloop der bloedsuikerkrommen na suikertoediening, door het beloop der lipaemie na cholesterinetoevoer en van de aminoacidaemie na intraveneuse injectie van 1.2 gram glycocoll. Het beloop der krommen is bij den gezonden mensch anders dan bij den lijder aan de ziekte van BASEDOW en bij dezen weer tegengesteld aan dat bij een lijder aan cirrhose of bij phosphorvergiftiging. Hij besluit dan tot het bestaan van een „hyperhepatisme” bij ziekelijke hyperthyreoidie. Hij spreekt van een hepato-thyreoidische synergie en toont duidelijk aan, dat hij overtuigd is, dat het leverhormoon de n.n. accelerantes prikkelt. Hij generaliseert m. i. de uitkomsten der proeven, welke zijn assistenten BUFANO en CAPRA onder zijn leiding deden, wel wat erg. Toch lijkt mij een en ander de moeite van het nawerken overwaard.

ZAWADOVSKY en NOWIKOVA deelen de resultaten van hun proeven over de physiologische werkzaamheid van de schildklieren van zeer verschillende dieren mede. Hiertoe werden steeds even groote stukjes van die schildklieren in de lichaamsholte van het axolotl geïmplanteerd en uit den tijd, noodig om dit diertje tot ontwikkeling te brengen, leidden zij den graad van werkzaamheid van het geïmplanteerde weefsel af. De schildklier van kippen werkte duidelijk sterker, doch overigens behoeften die der verschillende dieren ongeveer even veel tijd voor het volbrengen der metamorfose tot amblystoma.

Van een artikel van W. LANGE, die een statistische studie over de ontwikkeling der geslachtsorganen en de lichaamslengte bij geestelijk minderwaardigen maakte, lijkt het mij belangrijk te vermelden, dat de kinderen, die slecht ontwikkelde geslachtsklieren hadden, meer ontvankelijk voor mazelen en griep bleken te zijn.

REISS en MARX bestudeerden in BIEDL's instituut den invloed van het ovariaalhormoon op het gehalte der bloedkalk. Duidelijk toonden zij de vermindering daarvan aan. Zij verwachten, dat het zal blijken, dat zulks in evenredige verhouding plaats heeft.

L. POLAK DANIELS.